

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, declarat de către petiționarul Asimionese Vasile, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020 și încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 iulie 2020, adoptate în procedura prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, la plângerea lui Asimionese Vasile,

A C O N S T A T A T :

1. La 04.11.2019, petiționarul Asimionese Vasile s-a adresat în instanța de judecată cu plângere în corespundere cu art.313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat anularea ordonanței procurorului, Selevestru Lilia din 15.08.2019, privind neînceperea urmăririi penale pe faptul pretinselor acțiuni ilegale executorului judecătoresc și anularea ordonanței procurorului ierarhic superior, Gavajuc Serghei din 15.10.2019.

2. Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 iulie 2020, s-a respins ca neîntemeiată plângerea petiționarului Asimionese Vasile împotriva hotărârilor adoptate de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Bălți, Selevestru Lilia din 15.08.2019 și cea din 15.10.2019 emisă de procurorul ierarhic superior Gavajuc Serghei.

3. Încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 iulie 2020, a fost contestată cu recurs de către petiționarul Asimionese Vasile, prin care a solicitat anularea încheierii, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie anulate ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Selevestru Lilia din 15.08.2019 de refuz în pornirea urmăririi penale cu clasarea procesului penal, ordonanța de respingere a plângerii din 15.10.2019 a procurorului adjunct-interimar al procurorului șef al Procuraturii Anticorupție, Gavajuc Serghei și pornirea urmăririi penale pe marginea plângerii lui Asimionese Vasile.

3.1 În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că:

- concluziile primei instanțe de respingere a argumentelor invocate în plângerea petiționarului în ordinea art. 313 Cod de procedură penală sunt neîntemeiate, nu corespund circumstanțelor de fapt, întrucât sunt combătute cu materialele cauzei;

- procurorii nu s-au expus în ordonanțe referitor la acțiunile ilegale ale judecătorului Tverdohleb Elena privind punerea în mod ilegal pe rol a cererii de chemare în judecată a lui Asimionese Lidia împotriva Primăriei Bălăsinești fără soluționarea prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară;

- judecătorul Tverdohleb Elena în mod ilegal a dat curs cererii de chemare în judecată, fără ca copiile înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată să fie certificate în mod corespunzător;

- judecătorul Tverdohleb Elena a examinat în mod ilegal cererea de chemare în judecată în absența reclamantului și în lipsa unei cereri scrise din partea acestuia, prin care aceasta ar fi solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, și contrar solicitărilor pârâtului, ca cererea de chemare în judecată să nu fie examinată în lipsa reclamantului;

- prima instanță la fel a respins ca vădit neîntemeiate și argumentele invocate în plângere ce ține de faptul că, judecătorul Tverdohleb Elena a atras ilegal în calitate de parte interesată în procesul civil pe subsemnatul Asimionese Vasile în timp ce legislația procedurală nu prevede o astfel de calitate, prin ce a admis demersurile acestuia și a dispus anexarea la materialele cauzei a unui șir de copii neautentificate prezentate de către alți participanți pe parcursul examinării pricinii;

- prima instanță a respins ca declarativ și argumentul de bază indicat în plângere referitor la faptul falsificării intenționate de către judecătorul Tverdohleb Elena, a conținutului procesului verbal al ședinței de judecată din 24.12.2012 la examinarea cauzei civile nr. 2/402/12, în care a introdus date cu un conținut vădit fals și falsificarea probelor prin autentificarea ilegală a copiilor a 14 înscrisuri, pe motiv că, nu este susținut de careva probe concludente și pertinente, iar la adoptarea hotărârii instanța de judecată nu se poate axa pe insinuațiile invocate, care nu sunt probate prin prezentarea probelor scrise sau probelor cu martori;

- consideră neîntemeiată și respingerea de către prima instanță și argumentul privitor la faptul că Martin Vasile a solicitat de la acesta suma de 300 euro pentru a influența judecătorul Tverdohleb Elena, pe motiv că fapta nu a fost demonstrată;

- consideră neîntemeiat refuzul primei instanțe de a se expune asupra pretinselor acțiuni ilegale a avocatului Martin Vasile.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020, recursul depus de către Asimionese Vasile, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Central din 23.07.2020, privind respingerea plângerii înaintată de către Asimionese Vasile asupra ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal emisă la 15 august 2019, de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Selevestru Lilia și asupra ordonanței procurorului, adjunct-

interimar al procurorului șef al Procuraturii Anticorupție, Gavajuc Serghei din 15 octombrie 2019, a fost respins ca nefondat, și menținută încheierea fără modificări.

4.1 În motivarea deciziei instanța de recurs a menționat, că plângerile, cu privire la pretinsele acțiuni ilegale ale judecătorului a fost examinată complet și multilateral, iar judecătorul de instrucție și procurorul au adoptat hotărâri motivate și legitime, întemeiate pe datele și informațiile acumulate în cadrul controlului preliminar și unei investigații ample și obiective, ordonanțele procurorului corespunzând cerințelor prevăzute la art. art. 255 și 274 alin. (6) Cod de procedură penală. La fel, instanța stabilește că procurorul ierarhic superior corect a concluzionat despre necesitatea respingerii plângerilor prealabile, adoptând în acest sens o ordonanță legală întemeiată conform prevederilor art. 299/1 Cod de procedură penală.

Iar în concluzie a constatat că de către judecătorul de instrucție au fost respectate prevederile art. 313 alin. (5) Cod de procedură penală, astfel, constatând că, actele sau acțiunile atacate au fost efectuate în conformitate cu legea și că drepturile și libertățile omului sau ale persoanei juridice nu au fost încălcate, a pronunțat o încheiere privind respingerea plângerii înaintate.

Prima instanța corect a stabilit ca procurorul a adoptat hotărâri ce nu ar contravine datelor obținute în cadrul controlului preliminar urmăririi penale, aceasta fiind bazată în întregime pe datele acumulate în cadrul acestuia. La fel, nu a stabilit ca procurorul să fi omis sau lăsat fără apreciere care-va probe sau date, ce ar indica la o posibilă violare a art. 6 CEDO de către persoanele cu funcții de răspundere în privința petiționarului.

5. Petiționarul Asimionese Vasile, a depus recurs în anulare, solicitând, casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă plângerea înaintată de Asimionese Vasile asupra ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 15.08.2019 emisă de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilia Selevestru și asupra ordonanței procurorului adjunct interimar al procurorului șef al Procuraturii Anticorupție, Sergiu Gavajuc din 15.10.2019.

5.1. În susținerea recursului petiționarul Asimionese Vasile a invocat că:

- judecătorul Oxana Mironov în prima instanța a participat la judecarea cauzei în 2 ședințe de judecată: la data de 22.11.2019 și 10.12.2019, în cadrul acestor ședințe de judecată cu participarea judecătorului de instrucție Oxana Mironov au fost examinate și soluționate mai multe cereri a participanților la proces cu atașarea unor înscrisuri în calitate de probă la materialele cauzei, ascultată poziția/explicațiile participanților cu consemnarea acestora în procesul verbal al ședinței de judecată;

- judecătorul Curții de Apel Bălți, dna Oxana Mironov, fiind numită și judecător- raportor pe acest caz, respectiv studiind materialele dosarului, nu avea cum se nu observe că anterior a participat la examinarea cauzei în prima instanță ca judecător de instrucție, însă, din motive necunoscute, dna Oxana Mironov a ignorat faptul incompatibilității sale și nu a înaintat declarația de abținerea sa de la examinarea recursului ordinar;

- în ședința de judecată în care s-a examinat recursul toți participanții la proces, inclusiv și judecătorii au purtat mască de protecție, din care motiv nici el, nici avocatul său pur și simplu nu au recunoscut-o pe dna Oxana Mironov, în caz contrar imediat ar fi înaintat o cerere de recuzare a judecătorului. În asemenea împrejurări nici ei din motive obiective, nici judecătorul din motive necunoscute nu au împiedicat examinarea recursului de un judecător incompatibil în sensul art. 33 alin. (2) pct. 3) al Cod de procedură penală;

- la judecarea recursului ordinar a fost admisă o eroare gravă de drept prin faptul că, acesta a fost judecat de un judecător care anterior a participat la judecarea cauzei în calitate de judecător de instrucție, ca urmare a fost încălcat dreptul său la un proces legal, înfăptuit de un judecător compatibil cu respectarea tuturor exigențelor și cerințelor imperative a legislației în vigoare, totodată încălcând și dreptul său la un recurs efectiv;

- procurorii nu s-au expus în ordonanțe referitor la acțiunile judecătorului Tverdohleb Elena privind punerea în mod ilegal pe rol a cererii de chemare în judecată a lui Asimionese Lidia împotriva Primăriei Bălăsinești fără soluționarea prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară;

- din materialele dosarului civil rezultă că, cererile prelabile au fost semnate nu de reclamanta Asimionese Lidia, ci de Asimionese Vasile care nu avea la cel moment nici-o împuternicire de la reclamant să facă acest lucru. Sub aspectul respectării procedurii extrajudiciare, nu pot fi luate în considerație două cereri prelabile la care face referire instanța de fond, întrucât au fost semnate de o altă persoană decât partea contractantă în raporturile civile respective, odată ce lipsesc împuternicirile corespunzătoare (procura);

- necătând la faptul că toate înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată au fost prezentate în copii simple fără ca să fie certificate sau autentificate în ordinea stabilită în alin.(4) art. 138 Cod de procedură civilă (f.d. civil nr. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8), judecătorul Tverdohleb Elena a dat curs cererii de chemare în judecată contrar indicațiilor imperative prevăzute în art. 167 alin.(1) lit. a) și art. 171 Cod de procedură civilă;

- consideră că instanța de recurs urma să se expună asupra tuturor motivelor recursului care se refereau la „starea de fapt”, și nu să se eschiveze de la aceasta;

- prima instanță nu sa expus asupra argumentului invocat în plângere referitor la faptul că judecătorul Tverdohleb Elena a pus la baza hotărârii din 24.12.2012 copiile unor înscrisuri necertificate, care au fost atașate la materialele cauzei contrar prevederilor legale;

- prima instanță nicidecum nu s-a expus asupra faptului că procuratura în mod abuziv, contrar prevederilor legale, tară a verifica „versiunea” privind „scăparea a grefierului”, fără a audia nemijlocit grefiera Bandalac S. pe marginea circumstanțelor invocate în plângere, întemeiază concluzia sa pe niște presupuneri, ce este inadmisibil pentru o instituție de acest nivel;

- instanța de recurs nu s-a expus asupra faptului că prima instanță a ignorat argumentele suplimentare aduse de petiționar în explicațiile în cadrul ședinței de judecată și în pledoariile sale referitor la declarațiile mincinoase a martorilor puse la baza ordonanțelor contestate;

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Conform art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În conformitate cu art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, și anume hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac,

reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă că, decizia contestată de către petiționarul Asimionese Vasile, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva deciziei instanței de recurs din speța este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat de petiționarul Asimionese Vasile, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 453, 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționarul Asimionese Vasile, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020 și încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 iulie 2020, adoptate în procedura prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală, la plângerea lui Asimionese Vasile, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 iulie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana